

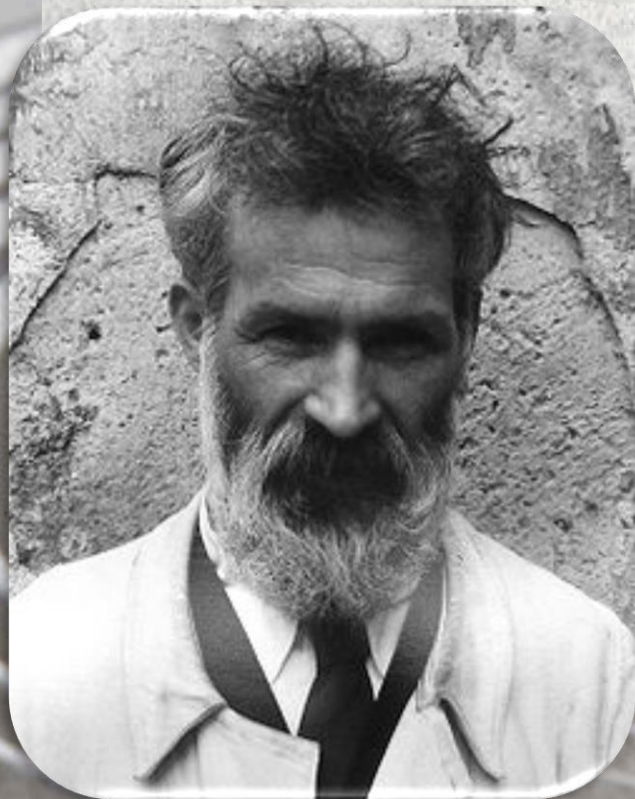
BS USARB

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

**„Eu am făcut piatra să cânte
pentru Omenire”**

Constantin Brâncuși

**CONSTANTIN
BRÂNCUȘI**

140 de ani de la naștere
(19 februarie 1876 - 16 martie 1957)

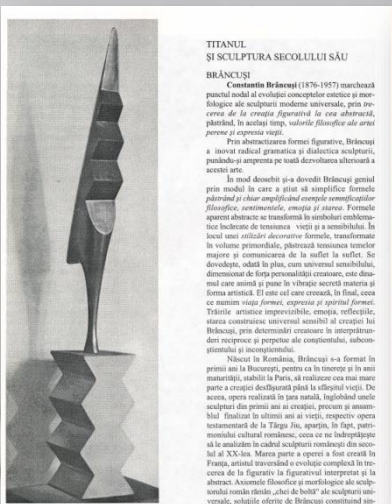

Brâncuși 140

„Aș vrea ca lucrările mele să se ridice în parcuri și grădini publice, să se joace copiii peste ele, cum s-ar fi jucat peste pietre și monumente născute din pământ, nimeni să nu știe ce sînt și cine le-a făcut - dar toată lumea să simtă necesitatea și prietenia lor, ca ceva ce face parte din sufletul Naturii”.

Constantin Brâncuși

VIAȚA ȘI OPERA

TITANUL ȘI SCULPTURA SECOLULUI SĂU
BRĂNCUȘI

Constantin Brâncuși (1875-1957) marchează punctul nodal al evoluției concepției estetice și morfologice ale sculpturii moderne universale, prin *recrearea de la zero a creației figurative* în cea *abstractă*, plătind, în același timp, *valorile filosofice ale artei pure și expresive* simple.

Prin abstractizarea formelor figurative, Brâncuși a înnoiat radical gramatica și dialectica sculpturii, punându-i asupra sa toată dezvoltarea istorică a acesteia arte.

În mod deosebit și pe deasupra Brâncuși găsim prin modul în care a creat și cât a simplificat formele *plătându-i și chiar amplificându-le energia semnificațională filosofică, ontologică, estetică și etică*. Formele apăsătoare abstracte au transformat în simboluri emblematică locurile de naștere - vicii și virtuțile. În locul unei *estilizări decorative* formele, transformate în volume primordiale, plătind însemnarea tenelor materice și comunicarea de la suflet la suflet. Se dovedește, odată la plin, cum universal sensibilității, dimensiunile de formă personalității creatoare, este din nou care animă și pune în vibrație secretul materiei și forma artistică. Este atât care creează, în final, ceea ce numim *vizită formă*, *expresia și spiritual formă*, Trăind artistică împerecherea, eterna, reflectivă, starea existenței universale sensibile și creației lui Brâncuși, prin determinări creatoare în interpretarea necreșce și perpetue ale complexității, subconștientului și inconștientului.

Născut în România, Brâncuși s-a format în prima sa la București, pentru că în tinerețe și în ani maturității, stabilii la Paris, să realizeze ceea ce mai mare parte a creației dezvoltării până la sfârșitul vieții. De aceea, opera realizată în țară natală, înglobând unele sculpturi din prima sa în creație, precum în ansamblul finală în stilul său și vicii, respectuiv opera testamentară de la Târgu Jiu, aparțin, în fapt, patrimoniului cultural românesc, ceea ce nu îndreptățea să fie analizată în cadrul sculpturii românești din secolul al XX-lea. Marea parte a operei a fost creată în Franța, estând tinerețea și evoluția complexă în trecerea de la figurativ la figurativ interpretat în abstract. Ansamblul filosofic și morfologic și psihosensibil nordic din „Căci de bolilor” ale sculpturii universale, solicită efortul de Brâncuși conștientând înțelepciunea estetice de la care a pornit mai departe experiențele artistice novatoare ale sculpturii secolului al XX-lea.

Constantin Brâncuși, Titanul

Clăd în 1904 Brâncuși a plăcut în limba celtică din Brancuși din Franța, s-a opri în epistole importante ale Europei, răsăditul o perioadă la München pentru a frecventa activitatea Academiei Regale de Belle-Lettre. Ajuns la Paris, Brâncuși pleacă foarte curând în Cortina Montmartre, artiștii și devincent centuri înaltului artiștilor reprezentativi și avangardii pariziene. Dintre cei la Brâncuși s-a deosebit în unelc sens al descinderii forței geniale și a creației, și manifestul lui, din conștințe ale accentuării decorației spirituale și estetice. Primii ani ai activității pariziene a lui Brâncuși au însoțit afirmarea expozitivă de început: *Baglăria*, *Comunicația psihicului și Simbolul*. Trăind creația evoluția către sistemul figurativului interpretat, sublimarea formelor de la *minimul la generarea în spațiu*. Noțiunea vizantă amala estece suferă prerogative al tradiției. Cu fiecare lucrare, cu fiecare an care trece eliberarea din figurativul recunoscutibil și devenirea către abstractizare se manifestă cu tot mai mare dovădită.

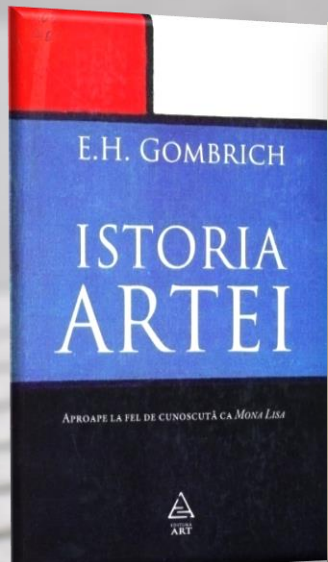
În 1907 Brâncuși crea *Sărutul*, sinteză a semnificativ subconștientului către formele esențiale. De astăzi dină volunții s-a transformă în unelc formă. Pentru Italia dată în sculptura europeană modernă, sculptura se simțea în corp volumetric, devenea sculptură din tip monoidal. În aceeași măsură, *ansamblu și volum*.

Paralelipipedul concept de Brâncuși adăugând sahal în revoluția gândirii plastice moderne a secolului al XX-lea, în simțind un *formă evolutivă și deșevă* lui face apariția în reliefuri mai simple și plăt la epurarea lor extremă. Brâncuși a înnoiat la formă existențiale, la *volumul geometric deșevă și tip monoidal*.

În 1907 Brâncuși crea *Sărutul*, sinteză a semnificativ subconștientului către formele esențiale. De astăzi dină volunții s-a transformă în unelc formă. Pentru Italia dată în sculptura europeană modernă, sculptura se simțea în corp volumetric, devenea sculptură din tip monoidal. În aceeași măsură, *ansamblu și volum*.

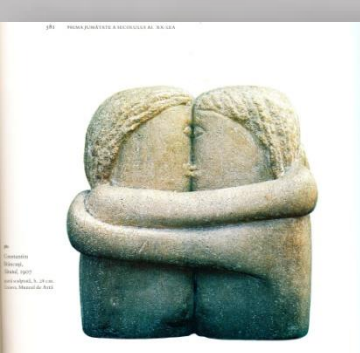
Paralelipipedul concept de Brâncuși adăugând sahal în revoluția gândirii plastice moderne a secolului al XX-lea, în simțind un *formă evolutivă și deșevă* lui face apariția în reliefuri mai simple și plăt la epurarea lor extremă. Brâncuși a înnoiat la formă existențiale, la *volumul geometric deșevă și tip monoidal*.

Brâncuși, Aripile zeiței

E.H. GOMBRICH
ISTORIA ARTEI

APROAPE LA FEL DE CUNOSCUTĂ CA MONA LISA

Figuror sale, plătind totuși conturul simplu al pietrei. Brâncuși a hoștară să abordeze problema de la celula caplu. Voia să ție ce pona sculpturii să plătind de la piatra primar, transformându-o printr-o evoluția unui grup uman.

Era aproape inevitabil ca intereșul față de problemele formei să ducă la mai experiențe în domeniul picturii abstracte, reprezentată în Germania de Kandinsky. Ne amintim că ideile sale s-au născut din expresivism și tindea spre un gen de pictură în stare să rivalizeze cu mistică prin valoarea expresivă. După ce cubismul l-a sărăcit interesul pentru structură, pictorii de la Paris, din Buda și, curând, din Olanda s-au întors către pictura mai pona și devină un fel de construcția ca arhitectură. Clădindul Piet Mondrian (1872-1944) voia să-și realizeze compozițiile cu apozorii unor elemente simple: linii drepte și culori pure (lil. 28). Apnea la o artă plină de claritate și disciplină, care să reflecte într-un fel legile universului. Pentru că Mondrian era, asemenea lui Kandinsky și Klee, un fel de mistic și

Adriana BOTEZ - CRAINIC
istoria artelor plastice

arta modernă
și contemporană

ISTORIA ARTEI
DE LA PICTURA RUPEȘTRĂ
LA ARTA URBANĂ

Editor general
Stephen Farthing

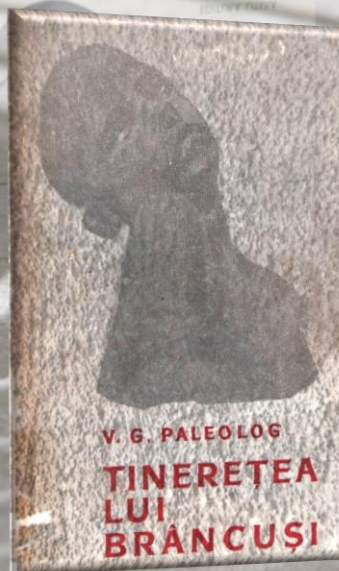
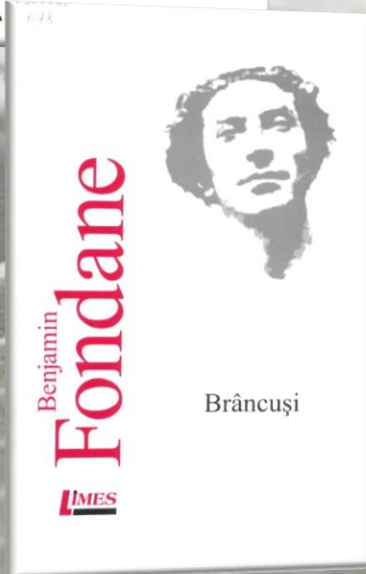
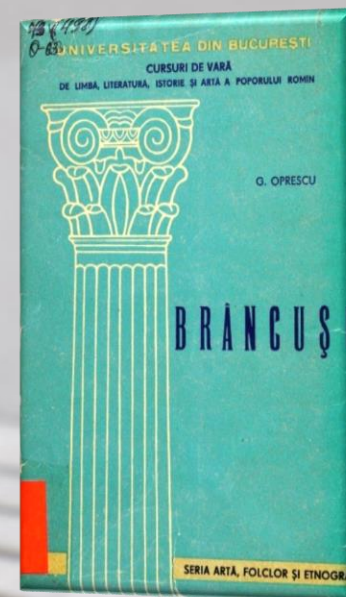
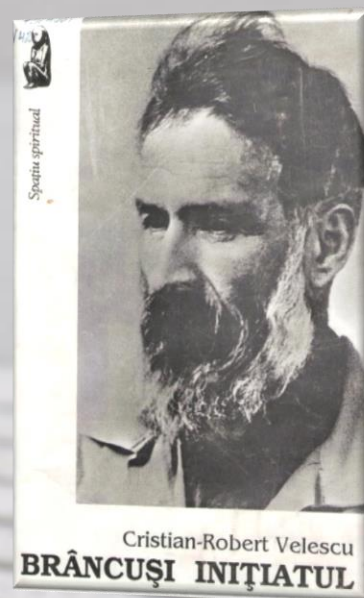
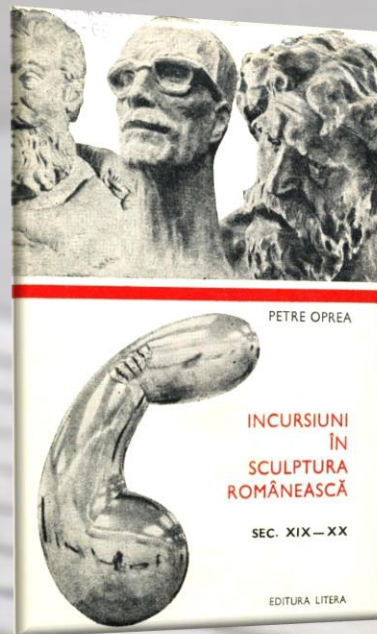
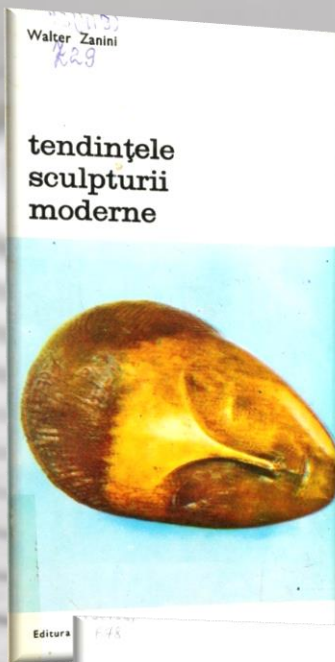
Coordonator
Richard Clark

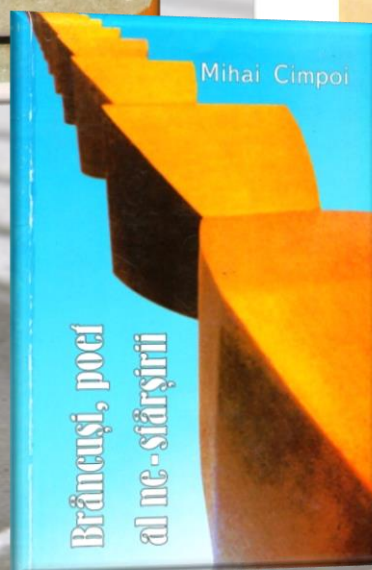
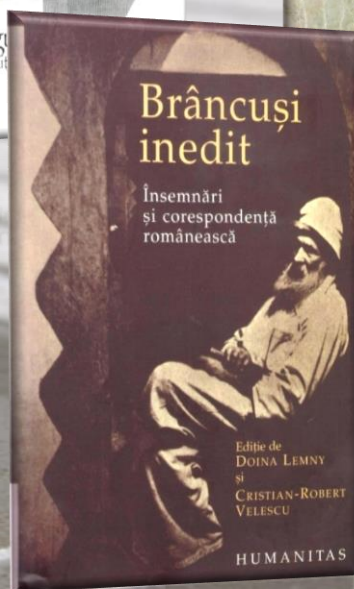
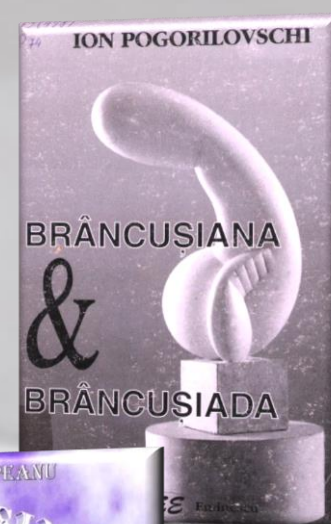
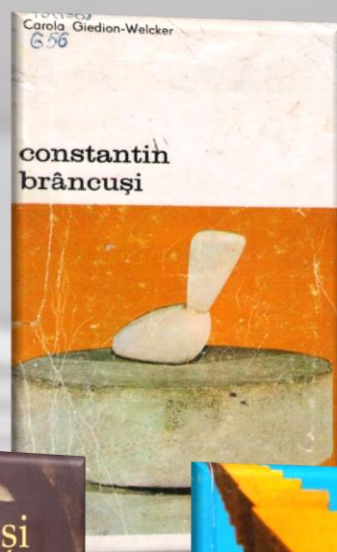
Wii Gompertz
O ISTORIE A ARTEI MODERNE

Tot ce trebuie să știi
despre ultimii 150 de ani

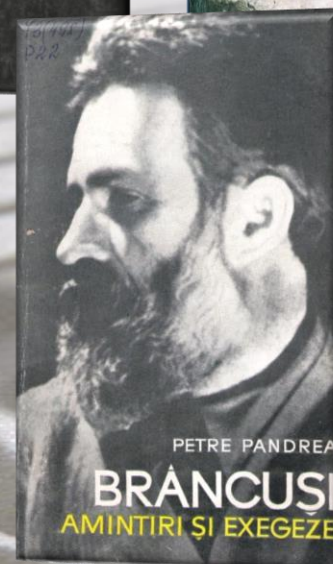
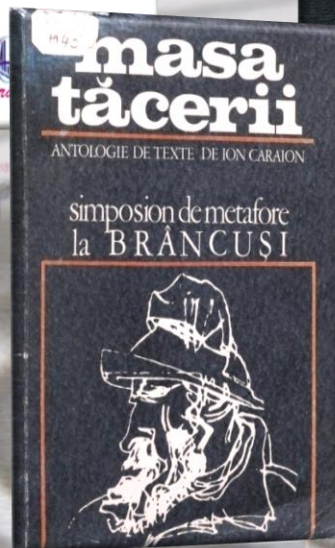
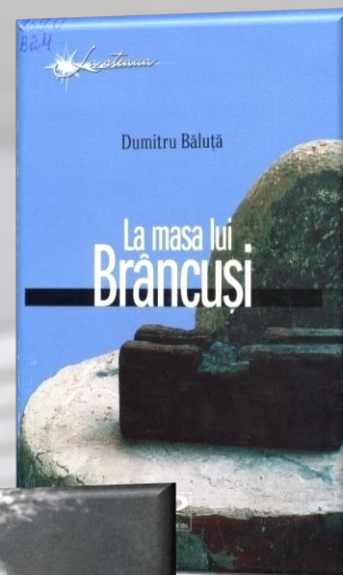
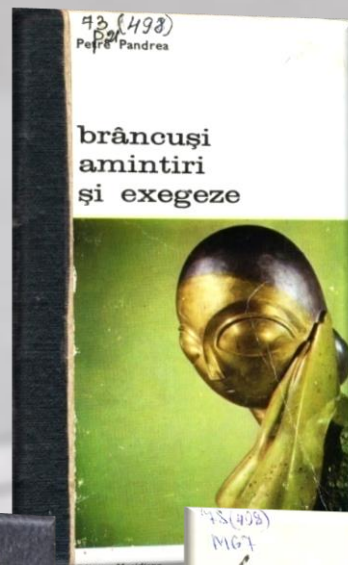
1907	1918	1923	1928	1933	1938
Prima expoziție mondială de artă la Brno	Coloana din Dealul Văcărescu	Pragă Expoziție Mondială	Nașterea alfabetului	Expoziția Mondială de la Berlin	Expoziția Mondială de la Amsterdam

**„Nu mai sînt demult al acestei lumi; sînt departe de mine însumi, desprins de propriul meu trup - mă aflu printre lucrurile esențiale”.
Constantin Brâncuși**

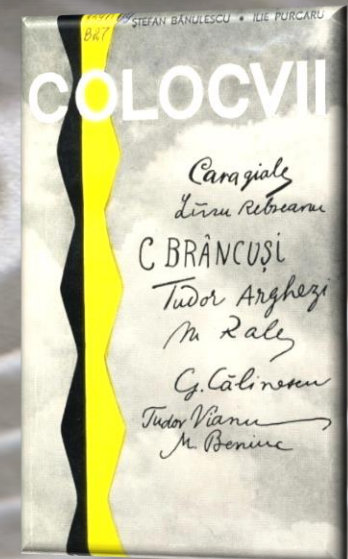
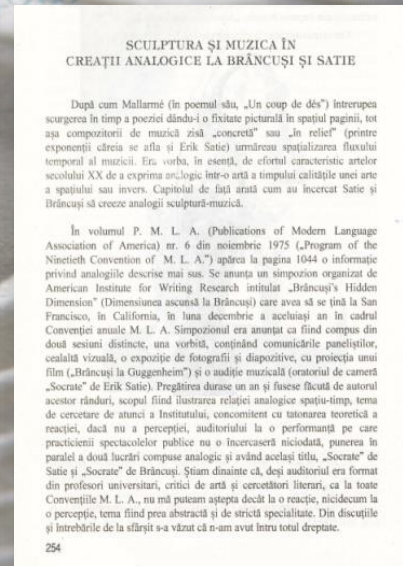
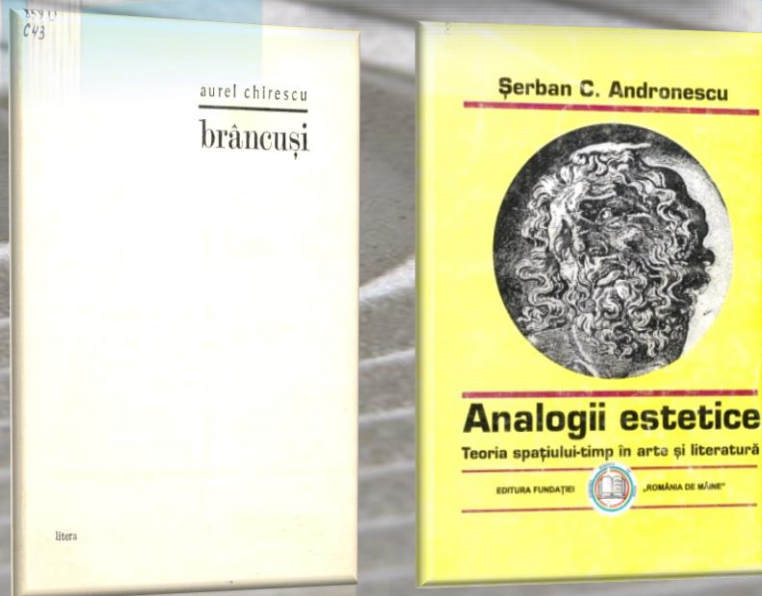
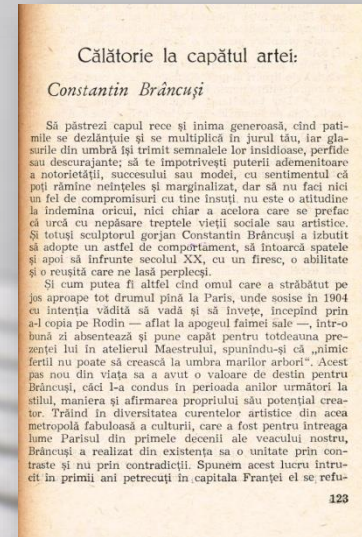
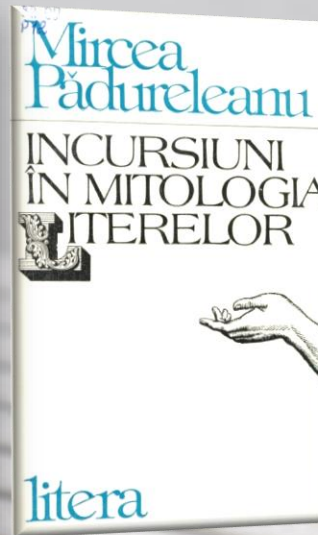
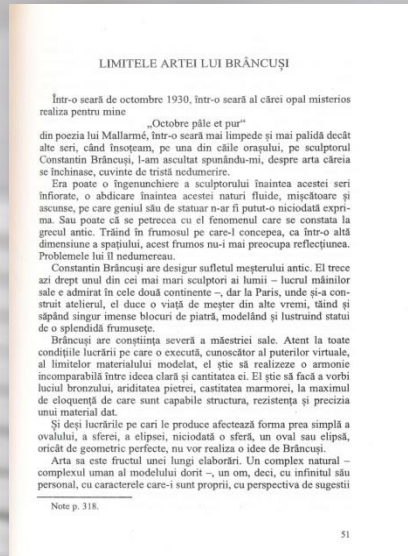
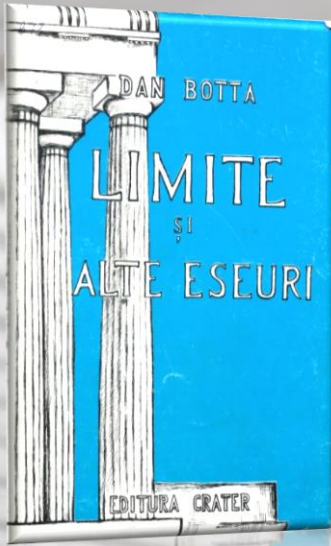

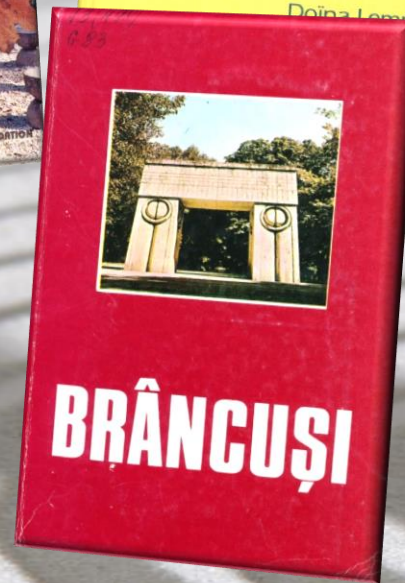
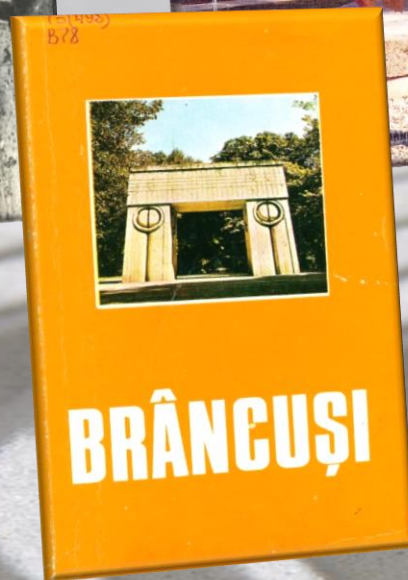
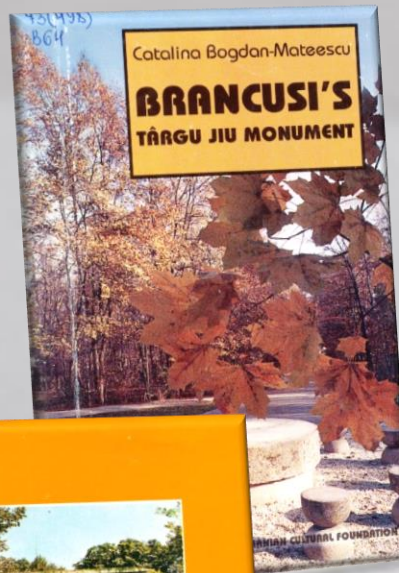
„O sculptură nu se sfârșește niciodată în postamentul său, ci se continuă în cer, în pedestal - și în pământ”.
Constantin Brâncuși

*„Muncind asupra pietrei, descoperi Spiritul - tănuit în materie,
măsura propriei ei ființe. Căci mâinile sculptorului gândesc
întotdeauna și urmăresc gândurile materialului”.*
Constantin Brâncuși

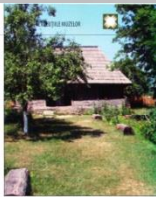
„Cine nu iese din Eu, n-atinge Absolutul și nu descifrează nici viața”. Constantin Brâncuși

„Înălțimea în sine a unei opere nu vrea să vă spună nimic. Este întocmai ca lungimea unei bucăți muzicale. Însă proporțiile interioare ale obiectului - acelea vă spun Totul”.
Constantin Brâncuși

Constantin Brâncuși în vârstă de 70 de ani, în anul 1908

Ceal Mareșal, Constantin Brâncuși

IN DOI, LA MASA TACERE...

Prezent la Brâncuși, prezent, că atunci când a făcut Masa Tacei...

DOUĂ ZILE ȘI DOUĂ NOPTI

Tatăl și nepotul, anul în 1908, în la Brâncuși în New York...

ZIUA CINEI CA UN AER FOLCIC

La ora de spectacol și de cantări în cadrul festivalului...

REVOLUȚIE ROȘIE

NICOLAE ROȘCA

DESTINE

DE DORUL SFINȚILOR CONSTANTIN ȘI MARIA...

Constantin Brâncuși: „Sunt imbecil și care spun despre lucrările mele că abstracte...

„Amorosa” nr. 100

ISTORIA RESTAURĂRII, RESTAURAREA ISTORIEI

oastre cu care a plecat completul cauză moartea "La Românele a seae horomaz"...

CONSTANTIN BRÂNCUȘI - 135

Constantin Brâncuși - spiritul nostru către universal

S-au împlinit zilele acestora 135 de ani de la naștere...

Fondată în 1940 de Mircea Kogălniceanu • Anul XI (nere număr) nr 42 (32001) Iay, România

Constantin Brâncuși fotografat în 1922 de fotografii americane Edward Steichen. Sursa: Wikipedia

MARTIE 2011

CONSTANTIN BRÂNCUȘI - 135

Prof. univ. dr. Petru DUNCA
Nu există muzee de artă modernă la lumii care să nu dețină o lucrare ce aparține lui Constantin Brâncuși...

PARALIA ROMÂNĂ
AN 12, NR. 1 (40)
MARTIE 2011

Caleidoscop internatic - Constantin Brâncuși
Crea ce face ea astăzi, mi-a fost dat ca să fac...
Căia am venit pe lume ca o meară (Constantin Brâncuși)
Cătălina CIOLTEA

PARALIA ROMÂNĂ
MARTIE 2011
Constantin Brâncuși - 135

Edinburg, cu Brâncuși și Paul Neagu
Dr. Teodor ARDELEAN
Cu ocazia deschiderii primei bibliotecii românești în Scoția...

CONSTANTIN BRÂNCUȘI - 135
FAMILIA ROMÂNĂ | CONSTANTIN BRÂNCUȘI - 135
Despre Richard Demarco ne-am documentat...

Constantin PRUT

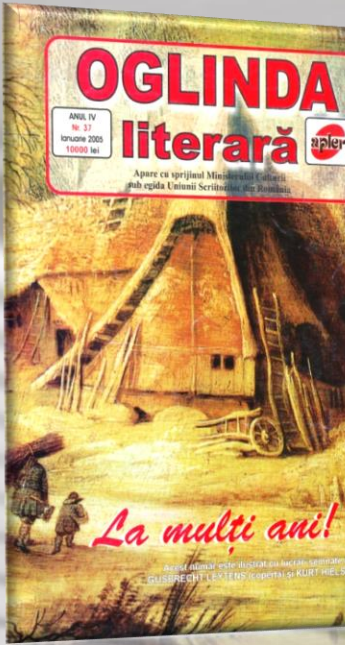
Brâncuși, fondatorul sculpturii moderne

Prezent al doilea an consecutiv, cultura română îngrijită și avansată științific...

alte instituții fundată culturale, unim de create, structuri administrative etc...

Spiritul lui Constantin Brâncuși se leagă profund și de spiritul Maramureșului...

Incepseră fumișturile patriotice prin mîndărule noastre. Brâncuși românii, Brîncuși românii...

ARTE Pagina 1087

Novela de muzică
Dumitru Anghel

"Muzica este cel mai nobil și cel mai pur dintre toate artele", scria în 1928, în "Cantații pentru copii", un tânăr compozitor român, George Enescu. Zgornji și demersul său, este, în esență, o lucrare de artă, o creație artistică, o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional. Într-o lucrare de artă, muzica este o creație artistică, o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional. Într-o lucrare de artă, muzica este o creație artistică, o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional.

Euritmii în relief
Violet Airaud

"Cocoșul cel mic" reprezintă o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional. Într-o lucrare de artă, muzica este o creație artistică, o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional. Într-o lucrare de artă, muzica este o creație artistică, o lucrare de artă care, prin intermediul sunetului, creează un univers sonor și emoțional.

Evenimente

CONSTANTIN BRÂNCUȘI ȘI ILARIE VORONCA

În capitolul "Ore de aur în spațiul lui Constantin Brâncuși" din cartea sa de amintiri, "Viețile mele", (Editura pentru Literatură, București, 1969), Virgiliu Rusu își revizitează amintirile din copilărie și din tinerețe, revizitează amintirile din copilărie și din tinerețe, revizitează amintirile din copilărie și din tinerețe.

arte

OCTAV DOICESCU

Brâncuși — Le bon Dieu

Din tumultuoasă generație a artiștilor plastici ai secolului nostru nimeni nu ne surprinș și nu ne-a impresionat mai mult în sculptură ca Brâncuși. Generația lui, din prima jumătate a secolului, cu inventivitatea ei în căutarea de noi concepte, de noi procedee care să împingă în față și să lărgască limitele de exprimare ale artelor plastice, a adus multe contribuții care au schimbat mult monotonie determinate a unor procedee obsolete și epuizate de repertori secolare.

NINA STĂNCULESCU

DIMENSIUNI ALE SPIRITUALITĂȚII CRĂȘTINE ÎN OPERA LUI BRÂNCUȘI

Proveniența țărănească a lui Brâncuși, din străbuni, precum și creșterea primară "cașcată" în regiunea județului Gorj, l-au înfrumusețat unei spiritualități specifice, cu dăruire străduțoasă, păstrată cu afecțiune din generație în generație, cărora li s-a însoțit dominându-le, un creștinism infiltrându-se treptat și firesc, înădă timpuri apoloctice, fără a fi fost impus vreodată. Astfel, motivele decorative ale unor vremuri neolitice, înscrisate de semnificații apocripice, în expresii cosmogonice, de înțelepciune, în forme sintetice de o simplitate geometrică: spirala, rambul, ovoidul, cercul, "liniile de lung" sau "de fierstrău" etc., au străbătut veacurile până în zilele noastre, integrate bogățiile de iconane și de repetare neobădită a semnului simbolice al Crucii neoghid la răscruce, în case, pe acoperișuri sau în cimitire. Străbunicii lui Brâncuși, cum ătim, a ridicat biserica de lemn din cimitirul de pter de drum de casa lui natală, cioplind-o cu bătă și ornământându-i stâlpii și pilăstrele cu însemne arhaice, care auveau să fie preluate de Brâncuși și reconfigurate "lente-afară" în opera lui: întru modernitate și aprofundare a înțelegerii inițiale.

2003

2003

„Eu am pornit, întotdeauna, pe la o idee, pe la Natură”.

Constantin Brâncuși

ISSN 0236 - 3119

REVISTA DE LINGVICĂ ȘI ȘTIINȚĂ LITERARĂ

MIHAI CIMPOIU
membru titular al Academiei de Științe a Moldovei

EMINESCUNA

EMINESCU, BRÂNCUȘI ȘI IDEEA NESFÎRSIRII

„Brâncuși a vrut să-i suneze lui Dumnezeu și i-a reușit pe deplin acest lucru.”
În această formulă memorabilă a poetului american Karl Sandburg nu trebuie să descrierăm doar un slogan metaforic, ci în același timp și intuiția magistrală a înșuși tipului creativ brâncușian care valorizează în forme repectabile demijourisme de esență romantică într-o influență specifică antic/modern. Acesta este întreprinderea simbolică a observa, după cum se știe, unul dintre prietenii săi, pictorul francez – Henri Rousseau cunoscut prin propensiunea spre primordial și antropogenic: „Tu ai transformat omul în modern”.

Cu Brâncuși revenim în ecuația creatoare obsesivă pentru romantici și caracteristică paradigmatică romantice spirituri natură / Dumnezeu, înțeleasă aici ca relații de analogizare, ci și ca relații de tensiune prin identificare empatică și separare individuală.

Brâncuși nu se revolta, prin structură și înșuși fondul creației sale, ca un exponent al organismului specific românesc care vocea lumii în buna și rînduială, iar sufletul ei ca fiind nu doar în natură, ci iminent naturii, deci ca fiind ei înșuși natură.

Sufletul lumii ca ceva organic este actual în universul brâncușian. Sculptorul român merge programatic spre formele primare în care el se manifestă în chipul cel mai pur și mai relevant, spre esențe, spre arhetipi.

Ceea ce îl atrage nu e omul, ci nașterea acestuia, antropogeneticul deci, nu creatul, ci în-creatul, adică premeritoarea și procesul morfologic ca atare.

Sculptor al începuturilor lumii, Brâncuși devine creatorul unor începuturi de formă. Forma se identifică la el, esenței. Căderile concrete ale existenței sînt pînă la urmă revălate a înșuși fluxului neîntrerupt al vieții, la pasărea și surprins în ideea de zbor, de strălucirea a spiritului, masa tăcerii amalgamează ideea de număr, de viață cu aceea de moarte, coloana fără de sfârșit sensibilizează ideea de înălțare și transcendere a spiritului.

Așa cum observa Ricarda Huch, spiritualizarea naturii este esențialmente romantică, deoarece Dumnezeu este pentru romanticii spirii, fără a înceta să fie și natură. Avem de a face cu un mod de înțelegere a universului care depășește stadiul panteismului și al spiritualismului: „Pe cel de puțin poate fi omul făcut după chipul lui Dumnezeu fără trup, tot el de puțin poate fi gândit și Dumnezeu în afara naturii. Fixarea continuă a naturii pe o direcție spirituală este esențialmente romantică și se poate observa în orice domeniu al spiritualității. La fine de venerație, de asemenea esențial romantică, pentru individualitate. »Natura este individualitatea conferită principului pur spiritual». Ca urmare, chiar dacă scopul dezvoltării este apariția structurilor din ce în ce mai individuale, destinații spiritului omeneș nu poate fi niciodată desprinderea de natură, ci totdeauna pînă la o anumită măsură întință a ei” (Ricarda Huch, *Romantismul german*, București, 1974, p. 358).

Opera sculpturală Brâncușiană merge constant pe această fixare romantică a naturii pe o direcție spirituală și pe natura concepută ca o individualitate conferită principului natural. Pînă la urmă natura a naturii este sustinută de creația sculpturală pe care se construiește pe

EMINESCUNA

MIHAI CIMPOIU
membru titular al Academiei de Științe a Moldovei

EMINESCU, BRÂNCUȘI ȘI IDEEA NESFÎRSIRII

„Brâncuși a vrut să-i suneze lui Dumnezeu și i-a reușit pe deplin acest lucru.”
În această formulă memorabilă a poetului american Karl Sandburg nu trebuie să descrierăm doar un slogan metaforic, ci în același timp și intuiția magistrală a înșuși tipului creativ brâncușian care valorizează în forme repectabile demijourisme de esență romantică într-o influență specifică antic/modern. Acesta este întreprinderea simbolică a observa, după cum se știe, unul dintre prietenii săi, pictorul francez – Henri Rousseau cunoscut prin propensiunea spre primordial și antropogenic: „Tu ai transformat omul în modern”.

Cu Brâncuși revenim în ecuația creatoare obsesivă pentru romantici și caracteristică paradigmatică romantice spirituri natură / Dumnezeu, înțeleasă aici ca relații de analogizare, ci și ca relații de tensiune prin identificare empatică și separare individuală.

Brâncuși nu se revolta, prin structură și înșuși fondul creației sale, ca un exponent al organismului specific românesc care vocea lumii în buna și rînduială, iar sufletul ei ca fiind nu doar în natură, ci iminent naturii, deci ca fiind ei înșuși natură.

Sufletul lumii ca ceva organic este actual în universul brâncușian. Sculptorul român merge programatic spre formele primare în care el se manifestă în chipul cel mai pur și mai relevant, spre esențe, spre arhetipi.

Ceea ce îl atrage nu e omul, ci nașterea acestuia, antropogeneticul deci, nu creatul, ci în-creatul, adică premeritoarea și procesul morfologic ca atare.

Sculptor al începuturilor lumii, Brâncuși devine creatorul unor începuturi de formă. Forma se identifică la el, esenței. Căderile concrete ale existenței sînt pînă la urmă revălate a înșuși fluxului neîntrerupt al vieții, la pasărea și surprins în ideea de zbor, de strălucirea a spiritului, masa tăcerii amalgamează ideea de număr, de viață cu aceea de moarte, coloana fără de sfârșit sensibilizează ideea de înălțare și transcendere a spiritului.

Așa cum observa Ricarda Huch, spiritualizarea naturii este esențialmente romantică, deoarece Dumnezeu este pentru romanticii spirii, fără a înceta să fie și natură. Avem de a face cu un mod de înțelegere a universului care depășește stadiul panteismului și al spiritualismului: „Pe cel de puțin poate fi omul făcut după chipul lui Dumnezeu fără trup, tot el de puțin poate fi gândit și Dumnezeu în afara naturii. Fixarea continuă a naturii pe o direcție spirituală este esențialmente romantică și se poate observa în orice domeniu al spiritualității. La fine de venerație, de asemenea esențial romantică, pentru individualitate. »Natura este individualitatea conferită principului pur spiritual». Ca urmare, chiar dacă scopul dezvoltării este apariția structurilor din ce în ce mai individuale, destinații spiritului omeneș nu poate fi niciodată desprinderea de natură, ci totdeauna pînă la o anumită măsură întință a ei” (Ricarda Huch, *Romantismul german*, București, 1974, p. 358).

Opera sculpturală Brâncușiană merge constant pe această fixare romantică a naturii pe o direcție spirituală și pe natura concepută ca o individualitate conferită principului natural. Pînă la urmă natura a naturii este sustinută de creația sculpturală pe care se construiește pe

Constantin NOICA

DIALOGUL ARTIZOR

BRÂNCUȘI A SCULPTAT INFINITIV LUNGI

Se miră unii, mai ales străinii, cum a fost cu puțini sculptura lui Brâncuși. Dar dacă nu cunoșc gramatica română... Ar găsi pe acolo ceva familiar, care e dincolo de cultura populară românească, dincolo de artele primitive, ca și dincolo de modernism, toate invocate aici. Său poate e cu ele cu totul, dar dintr-altă stră, dintr-altă zăcămint al viciilor spiritului lui. De altfel, nu au artele plastice un raport ascuns cu gramatica? Vorbim a pictat adjectivale. Pieter Bruegel, o judecile de substantive, în timp ce impresionăm a pictat adverbe și locuțiuni adverbiale. Unii trec în sintaxă, alții rămîn la fonetică. Brâncuși s-a ocupat de regule formelor gramaticale, de infinitiv lung.

Nu toate limbile fac treabă astăzi de bună ca a noastră cu infinitivul, dezvoltăm-l și a doua formă, „infinitivul lung”, și învâdind lumea ca substantiv și cel care acceptă agenții lui. De la a se naște-născere și pînă la a se surpăsurare, tot ce e creștere, trecere și petrecere, tot ce e lărgire și alungire, și a se implinire, se lasă descris de infinitivele lungi. Sub înșuși felul lor, lucrurile

Limba ROMÂNĂ

ANUL III CHISHINĂU

№. 2 (10) 1991

GALERIA PERSONALITĂȚILOR MARCANTE ROMÂNEȘTI – CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Proiect didactic

Clasa a III-a
Discuția de învățare și dezvoltarea gândirii critice

Clasa a III-a
Discuția de învățare și dezvoltarea gândirii critice

Clasa a III-a
Discuția de învățare și dezvoltarea gândirii critice

Clasa a III-a
Discuția de învățare și dezvoltarea gândirii critice

338 **Limba ROMÂNĂ**

Doina DRĂGUȚ
Brâncuși – în conștiința scriitorilor lumii

Brâncuși a devenit, încă din viață, un mit; el a intrat de timpuriu în conștiința nu numai a artiștilor lumii, ci și a poezilor și prozatorilor de pretutindeni. Românul americanizat Peter Neagoe a scris un roman de mare succes: *Sfântul din Montparnasse*. Peter Neagoe era un nume în lumea beletistică și cinematografică de peste Ocean. Era cam de aceeași vârstă cu Brâncuși. Faptul că un mare romanier român stabilit în America a ținut să scrie un roman despre Brâncuși însemna o recunoaștere a modelului pe care-l reprezenta tânărul ce a făcut drumul de la București, via München, până la Paris, precum și a călătoriilor sale morale. Au fost români care au făcut, pe jos, drumul din România până la Stalingrad, iar de acolo până în munții Tatra. Brâncuși n-a făcut decât drumul până în Cetatea Luminii, pe jos. Acolo, în Impasse Ronsin 11, părea să-și fi găsit rostul. Și zădit un cupțor de plume, cu vatră, în care își pregătea cele trebuincioase zilei. Era un exotic din Orient, într-o lume populată de exotici și snobi. Consider că Brâncuși n-a făcut acest lucru decât dintr-un instinct de autoconservare; avea nebunia încrederei în talent, în talentul său, și, până la urmă, voia să-și desfidă pe academicii care erau în vogă; era, cum spune Petre Pandrea, „ăran român și cetățean al Europei”.

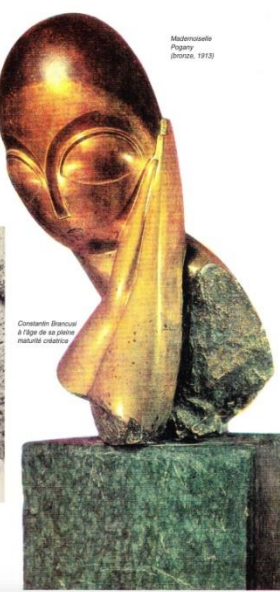
INVĂȚĂTORUL MODERN

Revista științifică metodică
Indice de abonare: Posta Moldovei 12057

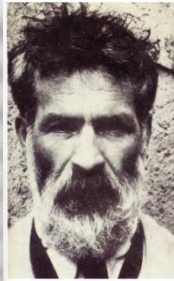
Limba română fără frontiere

Vișța Rotaru, profesoară de Limba și Literatură română
Școlă didactică L. Licuț Teoretic (Lăpșna, raionul Hîncești)

sens de son art, de l'art en général. Nous en discutons seulement la Matière, chef-d'œuvre exprimant la joie pure de l'enfant. C'est la limite supérieure de sa création, point d'arrêt au-delà duquel le plus élevé de la sculpture. L'artiste déclarait à Fritz Tolson : « J'ai taillé la matière pour y trouver la ligne courbe. Et lorsque j'ai constaté que je ne pouvais pas la trouver, je me suis arrêté. Comme si quelqu'un avait frappé sur mes doigts... Trop d'orgueil? Nullement. Brancusi affirmait : « Je voulais que ma Matière vive sa tête, sans faire preuve pour autant de fierté ou d'orgueil. C'était l'un des problèmes les plus difficiles, et seulement après de longs efforts j'ai réussi à intégrer ce mouvement dans son enveloppe ». Donc, Brancusi même nous exhorte à ne pas chercher dans son art des sens obscurs et à ne pas débiter

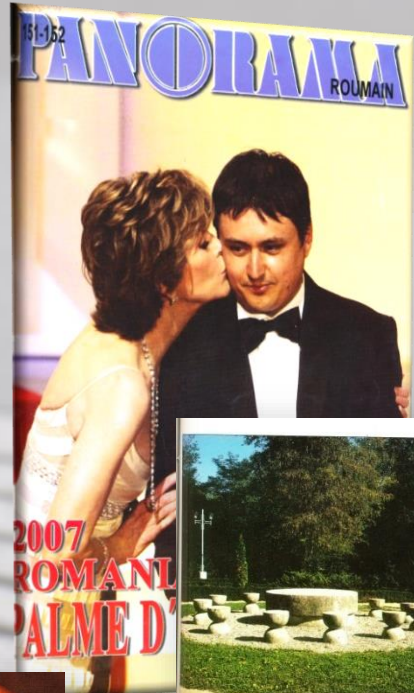
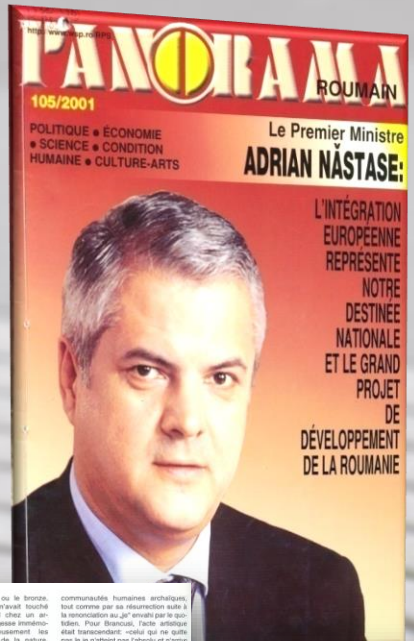

Matière
Peguy
(Bordeaux, 1913)

Constantin Brancusi
à l'âge de sa pleine
maturité sculpteur

des interprétations compliquées. La simplicité de sa création exige de la part de celui qui la contemple uniquement un respect. « Ne cherchez pas des formules obscures ou des mystères sans non sens. J'ai voulu être aux gens de vraies joies. Regardez mes sculptures jusqu'à ce que vous habituez-les à leur voir. Ceux qui sont plus

L'ANNÉE 2001 - ANNÉE BRANCUSI

LE SCULPTEUR DE LA JOIE PURE

Le 16 février 2001, date qui a marqué 125 ans depuis la naissance du grand sculpteur Constantin Brancusi, a commencé, sur l'initiative du Ministère de la Culture et des Cultes, l'année Brancusi. Monseigneur le ministre Hârvan Theodorescu a écrit au maire de la ville de Bicoresc, Traian Bălculescu, pour lui demander de donner le nom de Constantin Brancusi à l'une des places centrales de la Capitale. Une autre place, située à Paris, portera le même nom. Le Gouvernement a élaboré une résolution concernant l'année Brancusi, par laquelle il a été désigné un comité de patronage, dont le président d'honneur est le premier ministre Adrian Năstase. L'année Brancusi donnera lieu à plusieurs colloques internationaux et le réputé critique d'art Barbu Brezianu est en train d'établir un album et un CD-ROM consacrés au grand sculpteur. À l'occasion de l'événement, l'Etat va émettre des plaquettes, des médailles en or et argent, des timbres-poste et accordera aussi des prix spéciaux. Le Ministère de la Culture et des Cultes, en collaboration avec le Ministère des Affaires étrangères, va instituer une bourse pour un jeune sculpteur. Cette année sera organisée - nul doute - à Paris, à proximité M. Hârvan Theodorescu - une grande exposition, où seront présentées les œuvres des grands artistes roumains du XXe siècle, en l'honneur du sculpteur qui nous représente brillamment dans le concert mondial.

Constantin Brancusi parlait fort peu de son art. Ses réflexions ont été rassemblées et publiées pour la première fois dans le livre 'The Quest', publication d'art parue à New York vers 1925, et ont été depuis à faire comprendre et accepter l'œuvre de ce moderne chef, comme il était alors considéré et comme l'est toujours, en dépit des milliers d'écrits qui essaient d'expliquer son art. S'il avait, sans nul doute, sur les apôtres du sculpteur publiés par la revue mentionnée, Clive

Bell présentait dans le catalogue de l'exposition de la Burness Gallery en 1926, la signification de l'artiste nommé le dernier de la série des grands sculpteurs, série inaugurée par Praxitèle, en relevant le trait essentiel de son art : « Brancusi est un artiste tout aussi pur que Bach ou Poussin ».

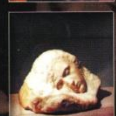
Par la suite, les interprétations se sont diversifiées et ont fini, sinon ignorées, cette première voie ouverte vers la compréhension de l'œuvre de Brancusi. Ainsi, pour Lionello Venturi,

l'artiste dans la pierre ou le bronze. « Jamais la sculpture n'avait touché d'aussi près l'essence chez un artiste. Guidé par une sagesse immémoriale, suivit l'ignorance des principes de l'art et de la nature, Brancusi a créé des images qui se font l'un des meilleurs grands sculpteurs de tous les temps ».

Comment ont été rendus possibles ces miracles ou les formes et les sens, la matière et la lumière se conjugant pour créer la joie parfaite, ce sentiment presque religieux, métaphysique par sa pureté? C'est l'artiste qui nous répond, une fois de plus. Créé par l'élévation des sentiments d'une enfance heureuse, une pensée saine, jusqu'au niveau de la source de l'enfance de l'humanité même. Donc, par un double acte de régénération, accompagné de l'identification par l'effacement des formes, par

communautés humaines isolées, tout comme par sa réinsertion suite à la monotonie du 20e siècle par le sculpteur. Pour Brancusi, l'acte artistique était transcendant - « celui qui ne quitte pas le naturel pas l'ordre et le pas à déchiffrer la vie ». Et c'est « Chaque fois que je commençais à ouvrir, j'ai le sentiment qu'un ange m'a guidé par mon insensibilité alors je ne compte plus sur tant qu'œuvre et je n'ai plus aucune inquiétude sur ce que devrai être la relation entre avec le monde ».

En assumant l'archaïque, il a fait une œuvre de sentiment religieux et de la compréhension de la nature. Tout comme Ortega y Gasset reconnaissait : « l'intelligence de la matière » qu'il travaillait, relevant et imposant une forme ou un sens qui ne pouvait que sa structure même.

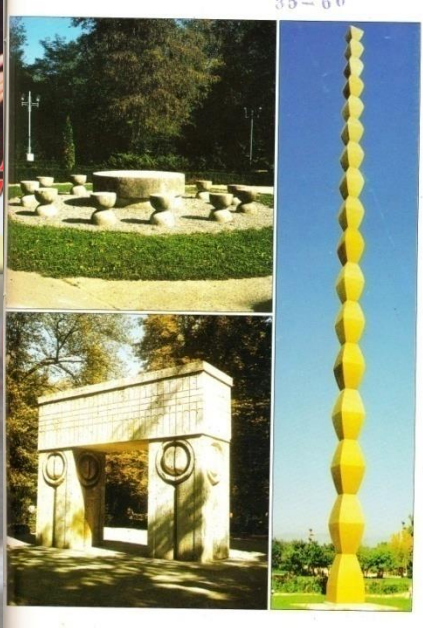

la fusion du « je » dans l'universel. Brancusi exprimait sa conviction que : « L'art, peut-être le plus parfait, a été créé pendant l'enfance de l'humanité. C'est l'enfant qui connaît ses sources domestiques et travaille joyeusement ». Et encore : « ce enfant possédait cette joie primordiale. Je voudrais évoluer ce sentiment dans mes sculptures ».

Cette approche de l'œuvre a été relayée par la connaissance de fait des

la maison où est né Constantin Brancusi en 1876, le village de Bicoresc, dont la matière - disait-il - doit continuer sa route même après Brancusi, maître du sculpteur. Autrement, il a déclaré au philosophe Fritz Tolson : « J'entre la structure de la pierre à la fois, que l'homme définit ».

Il y a aussi d'autres témoignages archaïques qui mettent en lumière

PREZENȚE ÎN SURSE DE REFERINȚE

ECM

BRINKA PORCUBIC, a. Rujak
BRINKA PORCUBIC (Belgionca, n. 1918) este o pictoriță belgă, care a trăit în Franța și în Olanda. Este cunoscută pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului. Este cunoscută pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

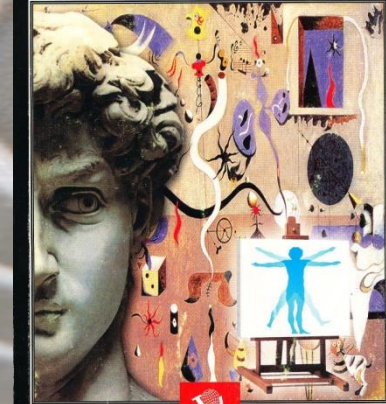
BRINKA PORCUBIC, a. Rujak
BRINKA PORCUBIC (Belgionca, n. 1918) este o pictoriță belgă, care a trăit în Franța și în Olanda. Este cunoscută pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

BRINKA PORCUBIC, a. Rujak
BRINKA PORCUBIC (Belgionca, n. 1918) este o pictoriță belgă, care a trăit în Franța și în Olanda. Este cunoscută pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

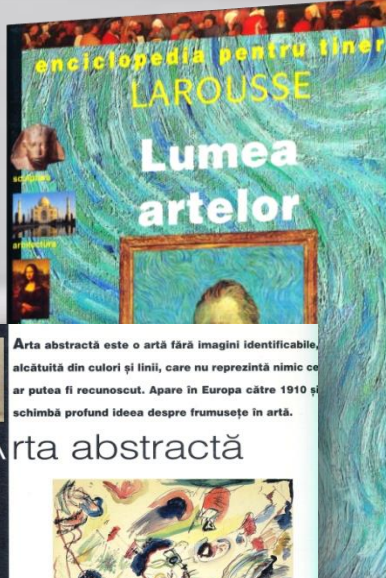
biblioteca școlară lui

VASILE FLOREA
GHEORGHE SZÉKELY

**DICTIONAR
DE ARTĂ UNIVERSALĂ**

enciclopedia pentru tineri
LAROUSSE
**Lumea
artelor**

Artă abstractă este o artă fără imagini identificabile, alcătuită din culori și linii, care nu reprezintă nimic ce ar putea fi recunoscut. Apare în Europa către 1910 și schimbă profund ideea despre frumusețe în artă.

Artă abstractă

WASSILY KANDINSKY
Măști (1910-1911)
Măști (1910-1911), pictură de artă abstractă, 60 x 64,5 cm.

CONSTANTIN BRÂNCUȘI
1876-1957; sculptor român, în domeniul operei sculpturale și a arhitecturii. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului. Este cunoscut pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

BRÂNCUȘI
1876-1957; sculptor român, în domeniul operei sculpturale și a arhitecturii. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului. Este cunoscut pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

BRÂNCUȘI
1876-1957; sculptor român, în domeniul operei sculpturale și a arhitecturii. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului. Este cunoscut pentru lucrările sale abstracte și figurative. A lucrat în stilul cubismului și al expresionismului.

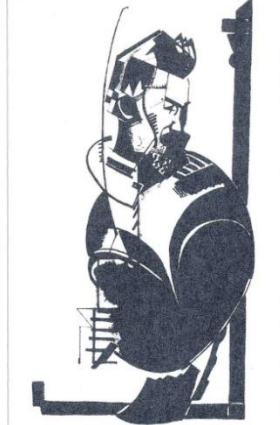
VASILE FLOREA · GHEORGHE SZÉKELY

**MICĂ ENCICLOPEDIE
DE ARTĂ UNIVERSALĂ**
DE LA ORIGINI PÂNĂ LA ANUL 1950

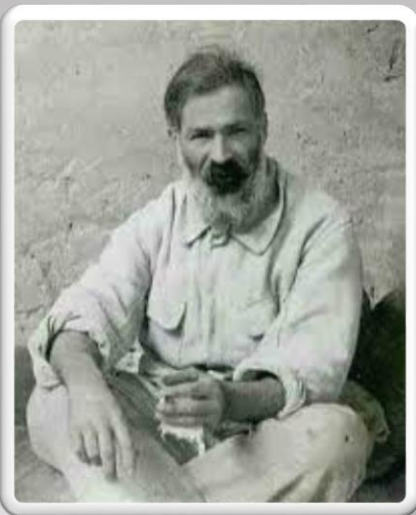
BRÂNCUȘI, Constantin. Sculptor român (1876—1957). După absolvirea unei școli de meserii și a Academiei de Arte Frumoase din București, unde a realizat capete de expresie, busturi și studii după clasici, a sosit în 1905 la Paris. Aici a lucrat puțin în atelierul lui Rodin pe care-l părăsește curând, nu însă fără a prelua

Constantin Brâncuși. *Portret de M. H. Maxy*

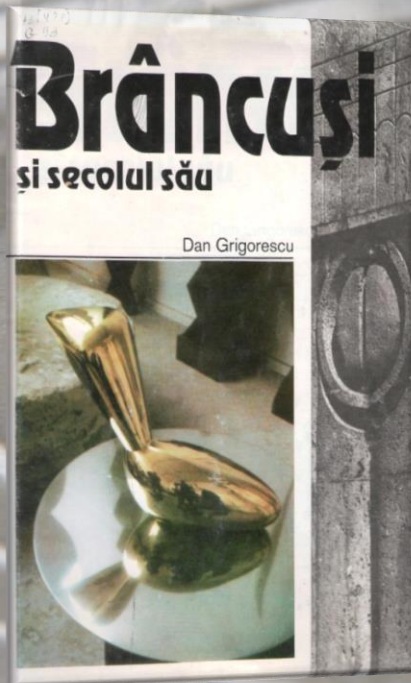

Încă din epoca preistorică cîm pictură și desenată fără ca să apară lucruri identificabile de exemplu, o simplă linie sau un cochilă geometric pe un obiect de ceramică. Anumii tradiții religioase interzic, de altfel, reproducerea unei stări figurative (persoane, animale). Despretoare, în lumea occidentală, realizarea și folosirea imaginilor sunt foarte răspândite și învențiate sunt arte fără imagini conștiente a evoluției, și evoluției, dar nu neapărat a surpriza. În decursul primilor ani ai secolului XX, imaginea nu dispune dintr-o dată, însă își pierde treptat din forță și valoare. Astfel, imaginea creată de artiști subliniază o imagine imposibilă cu prezentul lucrării în același moment, sub diferite înțelesuri. Că degea imaginii expresioniste, ca este înaltătoare, cubiste sunt artificiale, iar desenul — deformat. Primi mesteri ai artei fără imagini, care erau meșteri și „artiști figurativi”, „artiști abstracti” sau „artiști nonfigurativi”, sunt legii de două curante: cubism și expresionism.

Wassily Kandinsky, pionier al artei abstracte
Pentru pictura de origine rusă Wassily Kandinsky (1866-1944), abstractia permite exprimarea unor emoții violente. După Kandinsky, reprezentarea obiectelor a figurilor sau a peisajelor dăce la stăruință accedii emoții. Abstractia este o eliberare în sfârșit, „neconștienta interesat” a artistului imaginația, emoțiile sale au puterea să dirijeze desenul și să împingă algele culorilor. Artistul abstract nu mai caștă să

<http://brancusi.1dez.com/>

„Opera lui Brâncuși continuă să pună, de multe decenii, întrebări ce vizează definirea unuia dintre cele mai complexe componente ale gândirii artistice moderne... O operă care înseamnă, mai presus de orice, unul dintre monumentele cele mai importante ale creării sintezelor, un reper statornic într-o epocă a derutantelor succesiuni ale restructurărilor conceptelor istoric-culturale”.

GEORGESCU, Dan. *Brâncuși și secolul său*. București: Artemis, 1994. p. 9 ISBN 973-566-002-4

CELE MAI CUNOSCUTE LUCRĂRI

Sărutul (1907)

Cumințenia Pământului (1907)

Domnișoara Pogany (1913)

Supliciu (1906 - 1907)

Rugăciunea (1910)

Peștele (1922)

Peștele (1927)

**Poarta de la Târgul Jiu –
„Poarta sărutului” (1937)**

**Pasărea în văzduh
(1931 - 1936)**

Masa Tăcerii (1938)

**Coloana fără de sfârșit –
„Coloana infinitului” (1937)**

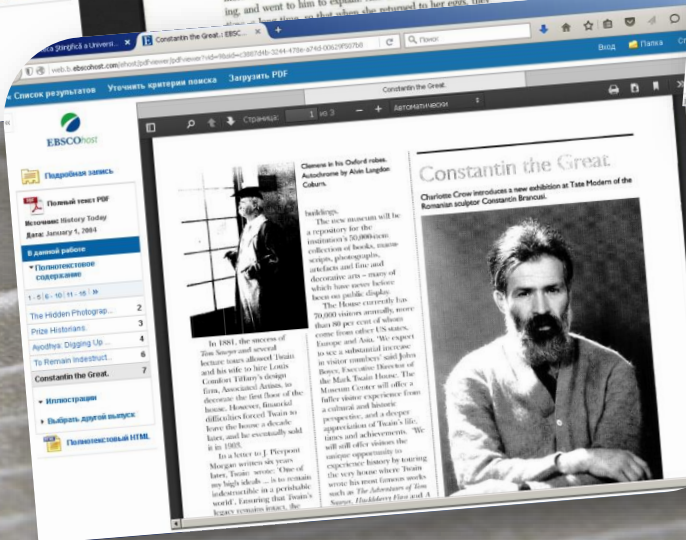
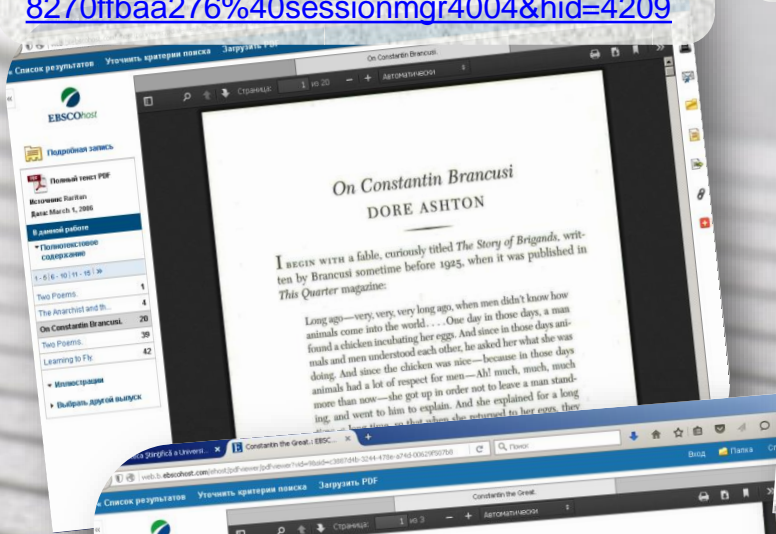
**Țestoasa
zburătoare (1943)
Ultima operă**

PREZENȚE ÎN BAZE DE DATE INTERNAȚIONALE

<http://web.a.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=3&sid=20c790b2-ce07-4685-8cbd-8270ffbaa276%40sessionmgr4004&hid=4209>

<http://web.a.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=8&sid=20c790b2-ce07-4685-8cbd-8270ffbaa276%40sessionmgr4004&hid=4209>

<http://web.a.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=11&sid=20c790b2-ce07-4685-8cbd-8270ffbaa276%40sessionmgr4004&hid=4209>

<http://web.a.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=4&sid=20c790b2-ce07-4685-8cbd-8270ffbaa276%40sessionmgr4004&hid=4209&bdata=Jmxhbm c9cnUmc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#AN=39048636&db=aph>

<https://doaj.org/article/1d9397661a624b3d80cc28a3f9962fice>

<https://doaj.org/article/f4136a10bb594cc18565c1cad477ec0a>

DOAJ DIRECTORY OF OPEN ACCESS JOURNALS

Literary Representations of Brancusi's Studio

Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts, 2012, 48(119-127)

Journal Homepage
Journal Title: *Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts*
ISSN: 0556-8000 (Print), 2067-5127 (Online)
Publisher: Romanian Academy

LCC Subject Category: Fine Arts: Arts in general
Country of publisher: Romania
Language of fulltext: German, French, English

AUTHORS
Irina Carabas

EDITORIAL INFORMATION

DOAJ DIRECTORY OF OPEN ACCESS JOURNALS

Sculpter l'éphémère. Brancusi et la danse

Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts, 2012, 48(101-117)

Journal Homepage
Journal Title: *Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts*
ISSN: 0556-8000 (Print), 2067-5127 (Online)
Publisher: Romanian Academy

LCC Subject Category: Fine Arts: Arts in general
Country of publisher: Romania
Language of fulltext: German, French, English

AUTHORS
Doina Lemny

EDITORIAL INFORMATION

DOAJ DIRECTORY OF OPEN ACCESS JOURNALS

Marcel Duchamp, Constantin Brancusi, Victor Brauner: leurs rencontres et les retombées sur leurs œuvres

Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts, 2013, 48(9-04)

Journal Homepage
Journal Title: *Revue Roumaine d'Histoire de l'Art - Série Beaux-Arts*
ISSN: 0556-8000 (Print), 2067-5127 (Online)
Publisher: Romanian Academy

LCC Subject Category: Fine Arts: Arts in general
Country of publisher: Romania
Language of fulltext: German, French, English

AUTHORS
Cosmin-Robert Velescu

EDITORIAL INFORMATION

<https://doaj.org/article/981cfa19c87441e98b15583458b687d7>

Abstract: This essay examines two novels, the main character of which is Constantin Brancusi: *The Intermittent* (1944) by Iurie Voronca, and *The Saint of Montparnasse* (1965) by Peter Neagoe. Although dissimilar in style and genre, the two novels share the same pattern of shaping the artist's image, grounded on mythical elements that are traceable at some points back in the Renaissance. The studio plays the key role in structuring the narrative of the two novels. Seen as an extension, if not the as a double, of the sculptor character, the studio as a space of production and authority, malleable and metamorphic, meant to set up the encounter with the artist.

Keywords: Constantin Brancusi – Iurie Voronca – Peter Neagoe – the artist's studio – the legend of the artist – fiction and art history.

Mots-clés: Constantin Brancusi; Iurie Voronca; Peter Neagoe; le studio de l'artiste; la légende de l'artiste; fiction et histoire de l'art.

The mythologies of modernity have carved out for the artist a place at the intersection between inherited stereotypes and the new status the artist creates for himself. The myth of the modern artist

http://www.istoria-artei.ro/resources/files/RRH_A_2012_Irina-Carabas.pdf

Fig. 7 – *Leda* (1926), vers 1936, photogramme, épreuve gelatine-argentique, 17,9 x 23,9cm, legs de Constantin Brancusi en 1957.

Fig. 8 – *Leda* (1926), vers 1936, photogramme, épreuve gelatine-argentique, 17,9 x 23,9cm, legs de Constantin Brancusi en 1957.

http://www.istoria-artei.ro/resources/files/RRHA_2012_Doina-Lemny.pdf

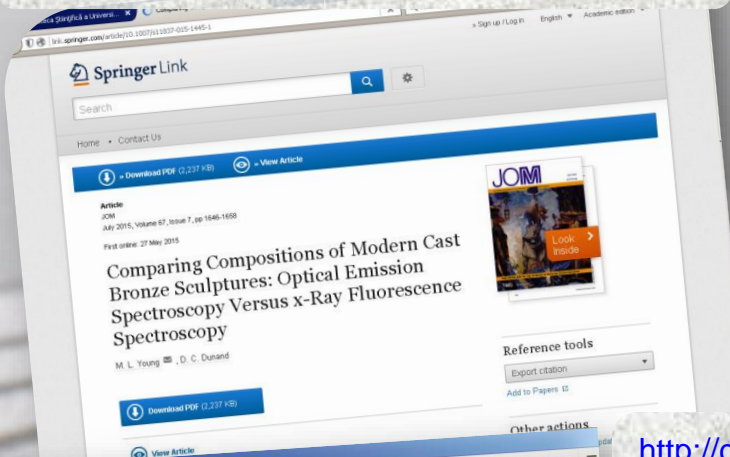
Fig. 4 – Marcel Duchamp, Constantin Brancusi, Victor Brauner – dessin de la Belle Brancusi.

Fig. 5 – Duchamp, Brancusi, Tzara dans l'atelier de l'imprimeur Rouxin (photo Brancusi).

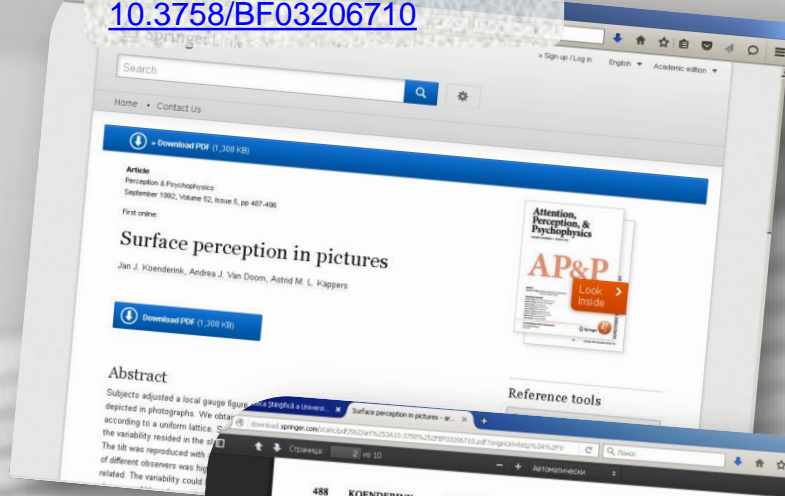
http://www.istoria-artei.ro/resources/files/RRHA_2013_Art_05_Velescu.pdf

<http://link.springer.com/article/10.1007/s11837-015-1445-1>

<http://link.springer.com/article/10.3758/BF03206710>

[http://download.springer.com/static/pdf/562/art%253A10.3758%](http://download.springer.com/static/pdf/562/art%253A10.3758%20)

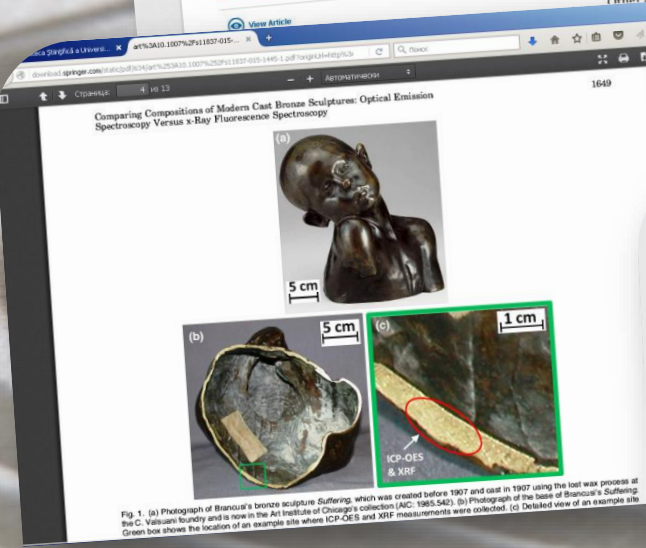
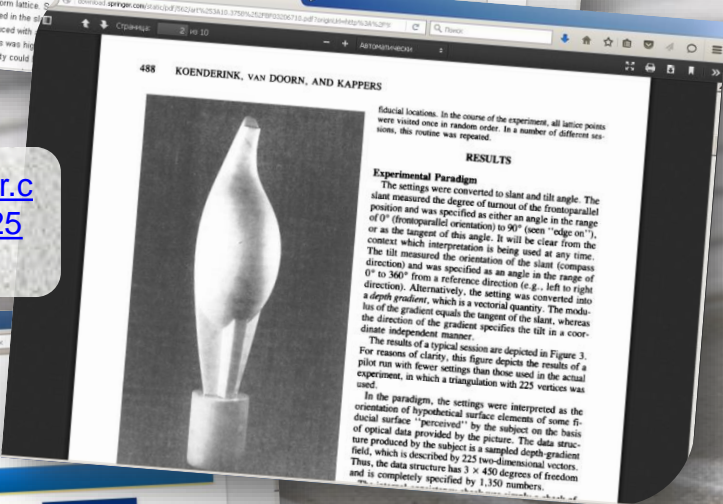
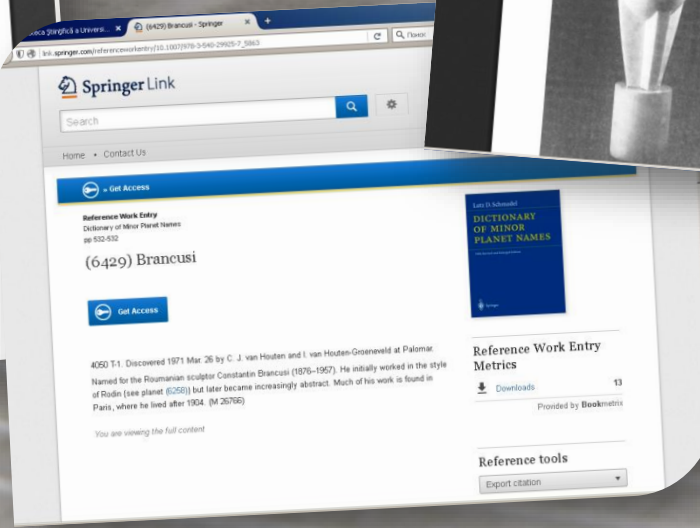

Fig. 1. (a) Photograph of Brancusi's bronze sculpture *Suffering*, which was created before 1907 and cast in 1907 using the lost wax process at the C. Velasari foundry and is now in the Art Institute of Chicago's collection (ANC: 1985.548). (b) Photograph of the base of Brancusi's *Suffering*. Green box shows the location of an example site where ICP-OES and XRF measurements were collected. (c) Detailed view of an example site

<http://download.springer.com/static/pdf/634/art%253A10.11>

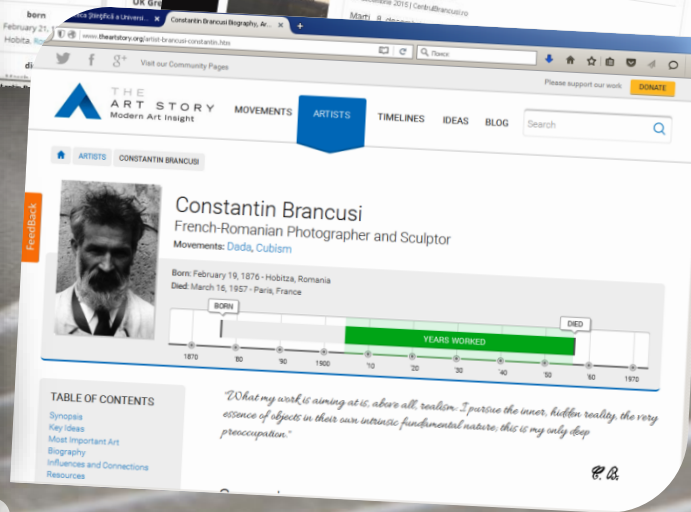
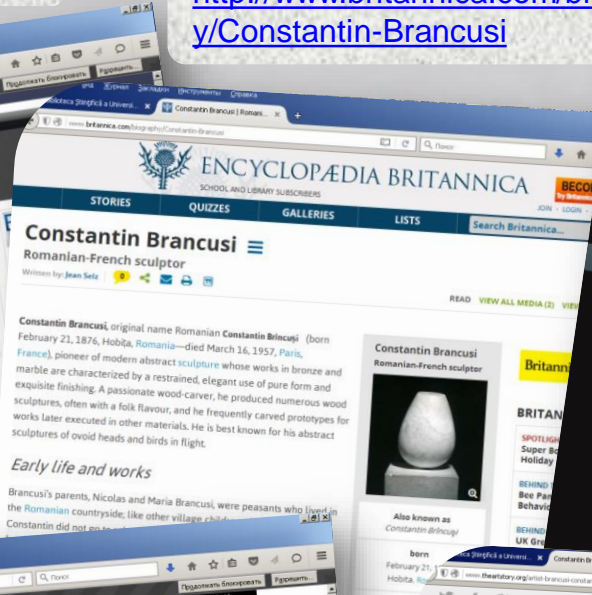
<http://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007/978-3-540-29925-7-5863>

PREZENȚE ÎN INTERNET

<http://brancusi.1dez.com/>

<http://www.britannica.com/biography/Constantin-Brancusi>

<http://centrulbrancusi.ro/categoria/constantin-brancusi-2/>

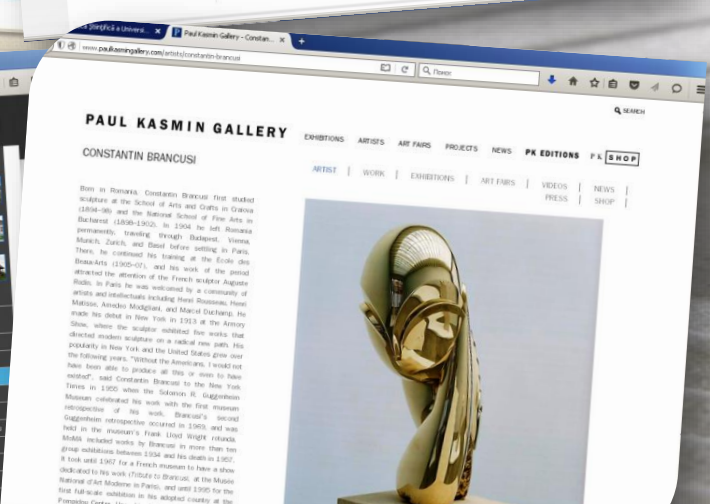
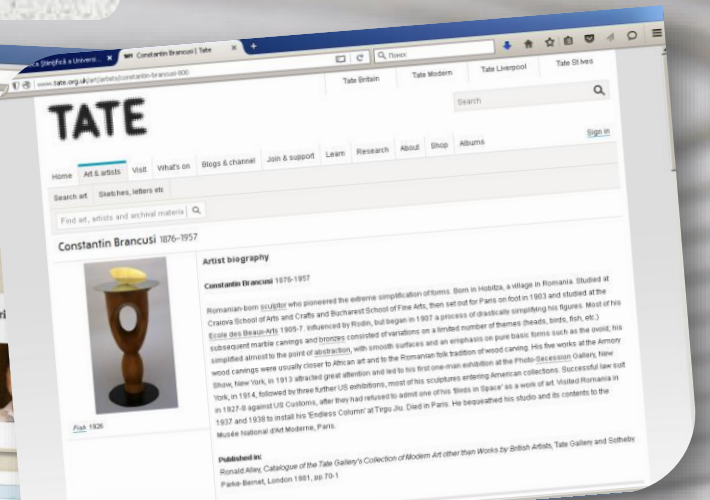
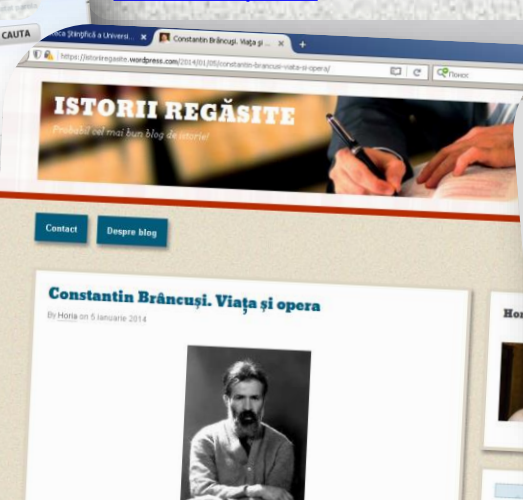
<http://www.guggenheim.org/new-york/collections/collection-online/artists/698>

<http://www.theartstory.org/artist-brancusi-constantin.htm>

<http://www.crestinortodox.ro/editoriale/constantin-brancusi-sculptor-crestin-139944.html>

<https://istoriiregasiite.wordpress.com/2014/01/05/constantin-brancusi-viata-si-opera/>

<http://www.tate.org.uk/art/artist/constantin-brancusi-800>

<http://www.cotidianul.ro/2016-anul-constantin-brancusi-274940/>

http://www.muzeulgorjului.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=45&Itemid=39

<http://www.paulkasmingallery.com/artists/constantin-brancusi>

CASA MEMORIALĂ „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” HOBIȚA

Satul Hobița (comuna Peștișani) se situează în partea de nord-vest a județului Gorj, pe drumul ce leagă orașul Târgul-Jiu de localitatea Tismana. Destinul acestei umile așezări a fost marcat de fiul acestui sat, cel care a știut cu mintea și mâinile sale să întoarcă o pagină în istoria artei moderne: Constantin Brâncuși.

NUMISMATICĂ

În anul 2001, la sărbătorirea a 125 de ani de la nașterea lui Constantin Brâncuși, au fost puse în circulație două monede comemorative:

- Monedă comemorativă de aur, emisă de către Banca Națională a României într-un tiraj de 500 de exemplare, având valoarea nominală de 5.000 de lei (ROL);
- Moneda comemorativă de argint, cu valoarea nominală de 50 lei, cu efigia lui Constantin Brâncuși, alături de Poarta sărutului și Masa tăcerii, emisă de Banca Națională a Moldovei.

BIBLIOGRAFIE

1. Colecțiile Bibliotecii Științifice USARB
<http://tinread.usarb.md:8888/tinread/tinread.jsp>
2. **GEORGESCU, Dan.** *Brâncuși și secolul său*. București: Artemis, 1994. 60 p.
ISBN 973-566-002-4

RESURSE ELECTRONICE

1. <http://brancusi.1dez.com/>
2. <http://www.guggenheim.org/new-york/collections/collection-online/artists/698>
3. <http://www.britannica.com/biography/Constantin-Brancusi>
4. <http://centrulbrancusi.ro/categoria/constantin-brancusi-2/>
5. <http://www.theartstory.org/artist-brancusi-constantin.htm>
6. <http://www.crestinortodox.ro/editoriale/constantin-brancusi-sculptor-crestin-139944.html>
7. <http://www.cotidianul.ro/2016-anul-constantin-brancusi-274940/>
8. <https://istoriiregasite.wordpress.com/2014/01/05/constantin-brancusi-viata-si-opera/>
9. <http://www.tate.org.uk/art/artists/constantin-brancusi-800>
10. http://www.muzeulgorjului.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=45&Itemid=39
11. <http://www.paulkasmingallery.com/artists/constantin-brancusi>

Realizat:
Angela HĂBĂȘESCU, bibliotecar principal,
Serviciul Comunicarea Colecțiilor
Coordonator:
Valentina TOPALO,
șef Centru Manifestări Culturale
Tehnoredactare:
Silvia CIOBANU,
Șef Centrul Marketing. Activitate editorială

Bălți, 2016